

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se primescu
in tóte dílele.

Pretulu pentru Ostruguria: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triliuniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte sfodieniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea dirigitu a diarnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se primescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tasee timbrale.

Insciintiare oficiósa.

Cu inceputulu actualulu triliuniu amu angagiatu
la diarnalulu nostru pre dlu Ioanu Slaviciu, ju-
ristu absolutu de Vien'a, ca colaboratoriu internu
regulariu.

Numele DSele este dejà cunoscutu la mare parte
a publiculu romanu d'in scrierile sele, in specialu
d'in cele aparute in „Convorbirile literarie d'in Iasi.“

Estu-modu recuirandu noi nóue puteri pentru
diarnalu, speramu, cà si on. publicu va profita, prii-
mindu in viitoriu o lectura d'in ce in ce mai intere-
santa si mai bogata.

Déca dara noi amu fostu si cu intetire suntemu
ingrigiti pentru partea spirituale a diarnalulu, cu
ast'a ocasea fia-ni permisu de alt'a parte a reclamá
si dela On. publicu romanu spriginulu seu materiale,
fore care ori ce bune nisuintie ar remanè sementia
numai aruncata pre pétra.

Nrulu de facie este alu duoilea d'in noulu tri-
luniu Aprile — Juniu, si se tramite numai celoru
abonati, respectivamiute celoru ce si-au reinoitu abo-
mamintele sele.

Va sà dica: este tocmai tempulu de abonare,
pentru ca sà ne scimu orientá de timpuriu in privin-
tiá esemplarielor tiparinde.

D'in nrulu trecutu mai avemu la dispositi'a nós-
tr'a o suma de esemplarie.

Conditiele de abonare se vedu in fruntariulu di-
arnalulu; ér' càtu pentru tramitarea baniloru, mai
potrivitu si mai eftinu este, candu aceea se face pr'in
asemnatele postali.

Inchiaemu pofindu-vi d'in anima romanésca, ca
serbatorile Invierei Mantuitorulu nostru sà le pet-
receti sanetosì si — voiosì!

Redactiunea.

Présfinti'a Sa Parintele Episcopu alu Radautloru,

Eugenie Hakmann,

fostu cu resiedinti'a in Cernauti si, subtrasu dela
hierarhi'a metropoliei Moldovei si a Sucevei, de-
venitu in vremea mai nóua, pe cale, mai multu ori
mai pucinu, acanonica, insu-si metropolitu, a repau-
satu in $\frac{1}{13}$. Aprilie a. c. in Vien'a.

Archiereulu defunctu va fi inmormentatu la
monastirea Putn'a.*

„De mortuis nihil, nisi bene!“

Dar' ca crestini o dicemu: „Ddieu sà-i ierte —
pecatele!“

Aminu!

Sosirea Mortii.

— Epigrama. —

— „Óre de ce nu scimu, candu Mórtea ni vine
la casa,

Ci ea sosese dejà, fore a o acceptá' ? ! . . . .

— „Cà-ci jupanés'a de Mórte, candu intra, nu
bate la usia.

Ci topu. . . . si dice: amici, éta-me si eu aici!“

Proverbie paralele.

E destulu o bóta pentru unu caru de óie: e destulu
o „Albina“ pentru bun'a intielegere intre romani.

Candu Ddieu vré sà bate pre cine-va, inainte de tóte
ii le mintea: candu magiarii vreu sà inšiele pre rómani,
inainte de tóte, ii lauda.

Nu dice „hop“ inainte de a fi saritu gardulu: nu cere
bani dela banc'a fonsiara d'in Romani'a.

* póte eliaru lungu: Stofanu celu mare?

Red.

Cristosu a inviétu.

— Pentru diu'a santeleru Pasci. —

Pe veci alu lumii imperatu,
Adi Cristosu a inviétu!
Omenii i-a mantuitu,
Pentru care-a patanitu;
Curafindu-i de pecate.
Li-a datu éra-si libertate.
Dar' li-a dísu: „Fiti ómeni drepti,“
„Ca'ndurarea-mi s'à aveti!“
„Íau' in tier'a unгурéscá
Vócea lui Dumnedieéscá
Pare, cá n'a strabatutu,
Cá-ci e lucru cunoscutu.
Cumcá fratii nostri maghiari,
Casi-acelu vestitu talhariu.
Candu noi rupemu in suspine,
Ni respundu: „en stai romane!“
„Noi suntemu stepani, ér' voi“
„Trebe sà fiti slugi la noi.“
„Cá a nóstra libertate“
„Nu-e basata pe dreptate,“
„Adeca noi nu voimu“
„Candu-va cu voi frati sà fimu.“
Si asié de asta data.
Candu Cristosu a inviétu,
Intr'o stare apasata
Pre romani elu i-a aflatu.
Dar' speramu, cá s'a 'ndurá
Libertatea-a li redá.

Cristosu, care a 'nviétu,
Ca pastoriu adevératu.
Alungandu pre farisei,
A 'nvetiatu ómenii sei
Si li-a dísu: „Porniti in lume,
Sà vestiti in alu meu nume
Adevéru si dreptate.
Cum cere crestinetea,
Si 'nvetiati pre micu si mare
In credintia de-a fi tare,
Dar nu 'ncercati a luá
Daruri de la care-v'a,
Cá-ci, cu tatalu meu cerescu,
Pe toti ve afurisescu.“
Si apostolii plecara
Peste-a tieriloru hotare,
Pedestri si suferindu,
Adevéru talcuindu,
Omenimea a invetiá —
Lui Cristosu a se 'nchiná.
Dar' c' acésta 'nvetiatura
Esita din sfint'a-i gura
Sà se fi' dóra pastratu
Pone 'n tempulu cestu stricatu,
Ar fi ceva de miratu;
Candu apostolii de adi,
De osebi cei d'in Carasiu,
Nu numai cá nu prímescu
Daruri, ba 'nca si belescu
Pre poporu si ti-lu despóe,
Ca si hentesulu pre óie.
Si-apoi candu au ispravitu,
Fiindu cá eise-au cam mangitu,
Ca sà iésa cu-omenia,

Ei se spala 'n cortesia,
Vestindu lumei d'in condacu
Pre marele loru Deák.
Cu-unu cuventu de ast'a datu,
Cristosu, candu a inviétu,
Intre apostolii sei
A aflatu mai totu misiei.
Dar' sperámu, cá se'a 'ndurá
Pre misiei d'a-i alungá.

Cristosu candu a inviétu
D'in morti, e adevératu.
C'a aflatu in giuru de sine
O gramada de multime
De poporu si de preoti,
Inchinandu-i-se toti
Si a lui invetiatura
O purtau d'in gura 'n gara.
Ca cretini adevérati,
In postu nu mancau carnati,
Erau plini de pocaintia.
Se iubiau, aveau credintia,
Si 'n baserici candu intrau,
Ei cu toti ingenunchieau,
Depunendu ei daruri mari
Pe-a basericii altariu.
Si pre urma casi frati,
De duchulu sfintu inspirati,
Candu spre casa se porniau
Mai anteu se sarutau.
Si poftiau, ca Domnedieu
S'apere pre toti de reu;
Dar' cá legea lui Cristosu,
Dupa cumu pe-atunci a fostu,
Sà se fia dór' pastratu
Pon' in tempulu cestu spurcatu —
Ar fi unu ce de miratu:
Candu cretinii nostri de-acúm'a
Se adapa cu mintiun'a,
Ce dusmanii li-o servescu,
Er pre frati-i parasescu;
La baserica candu pléca
Mai anteu la birtu se baga,
Ca sà se cât'a sfintiéscá
Cu rachi'a jidovéscá.
Si-apoi cu pip'a 'n busnariu
Intra si pop'a 'n altariu;
Er nevestele cam tóte
Fete mari, matusi, nepóte.
Candu mergu de se pocaescu,
Se 'nfóia si se albescu.
Er' candu vine-a 'ngenunchiá
Tóte 'ncepu a cocheta.
De iubire cretinéscá
Nu vre nime sà vorbéscá,
Legea loru cea stramosiéscá —
Multi si d'in cét'a popéscá
Dicu cá-e vorba catanéscá. . . .
Cu-unu cuventu de ast'a datu
Cristosu candu a inviétu,
S'a miratu vediendu multime
De misiei pre lunga sine;
Dar' sperámu cá s'a'ndurá
Si pre toti i-a sferemá.

Vasiesiu P.

Anecdote.

I. Ingrigire parintéscá.

„Sà invetiú fetit'a la mai multe limbi?“ — intrebá unu instructoru de tatalu unei fetitíe.

„Nu este de lipsa! — ii respunse parintele in-grigitoriu. — La fémee este destulu si o *singura* limba!“

II. Asemenare.

„Ce asemenare este intre fémee si unu supremu-locotenentu?“ — intrebá cine-va.

„Acea, — respunse intrebátulu, — cá si unulu, si altulu oftéza *dupa regimentu*.“

Revoluți'a d'in Perlesci.

— Romanu tragicu in V. parti. —

Scosu d'in nisee manuscrite dela España si alcătuitu dupa celn mai nou sistem, datu fiind: intru cinstea si marirea celoru intru tôte de o potriua între sine.

(Urmare.)

Intrandu in ulitiór'a anumita, Spulberu mórta cãti-va pasî, privi indereptu, ca sã veda, d'eca nu-lu obsérva cine-va, apoi, cu o voinicéscã bravura, se aruncã peste gardulu d'in steng'a, in gradin'a, ce se tienea de cas'a Comitatului.

Ast'a gradina erã alcătuita intr'unu stilu singaru in felulu seu. Nici francesu, nici anglésu, ci cu totulu originalu, curatu maghiaru.

In fundu se redicã o casa cu d'oue catari, si d'in diosu, cu unu siru de feresti cu gratie de feru, pe semne — temnitiele comitatense. In legatura cu acésta cladire, in drept'a, este o alta casa, de care se anina unu ce asemenea unui pavilonu, — lucru facutu d'in lemnu intr'una stila, pare-misce, tatarescu. Acestu pavilonu are unu balconu de scanduri, redicatu cam de duoi stengeni dela pamentu. Sub balconu este o usia, ce se deschide d'in pavilonu spre gradina, lunga usia cotrovulu unui cane, care numai lantulu, de care a fostu legatu, l'a lasatu aici; era d'incolo de cotrovulu canelui stau ingramadite: — o siéna vechia, nisee frane rupte, o parecchia de cizme cu pinten ruginiti si o bucata d'intr'unu canisiu de pipa. — In facie cu balconu, in indepartare cam de 15 — 20 pasî, este unu coteliu de hóre. D'in coteliu s'aude strigatulu gasceloru si sisetulu unui ganscanu comandantu. . . . Trei pomi, duoi dudii, unu socu, si d'oue straturi de legume, unulu de cépa, altulu de piparca, insémana firea de facie a gradinai, in midiloculu carci'a se afla o fantana cu carligu, ce are numai trei dóge. Lunga fontana o balta, giuru-in-pregiuru piparc'a brósceloru. In balta canta trei bróscu unu versu de intielesu tainicu, fiindu acompaniate de unu broscoiu betranu, pe semne autocratu alu baltescei imperatii. . . . O atia de frandie de tutunu, acatiata de stelpu balconului, da fisiouomiei locale, indeplinirea caracteristica.

Noptea e liniscita; lun'a cocheteza cu oglind'a beltii pr'ntre crengile arborilor; stelele stralucesu vesele pe orisonulu linsu; era pe acoperisfulu casii apare unu motanu si, oprindu-se la un'a d'ntre hortile podului, acorda instrumentele sale musicale.

„Aici sum!” graiesece Spulberu, necatremuratu lu cron candã se sente peste gardu. Acum ori nici odatu! . . . Elu si-scóte ghtar'a de sub mantea, si atinge córdete ei cu degetele sale lungi. Erau sêpte cordi pe asta ghitara, dar' daóe lipsian, un'a erã rupta si un'a regusita. — Lui Spulberu inse ii lipsia numai o cóste. — De-ci elu sentia impresiunile pozitiei sale in intrég'a sa fiintia. . . . Anim'a lui batea viforosu si tare ca ciocnirea uriasieloru scule vulcanice; resuflarea lui erã nadasita si grea casi acea a unor foi tiganesci. . . . Elu se sentia in se apropiarea ei, facie in facie cu ferést'a, la care ea potea sã arete, in apropiarea temnitieloru unguresci, in gradin'a comitatului. . . . Erã o fapta eroica acea, in care elu se aflã acum'a!

Augustu iubiã pre G'z'a si Giz'a iubiã pre Augustu. Ei deopotriua se iubiau unulu pre altulu. Iubirea loru nu cunoscea margini. Candu Augustu trecua pe la ferést'a, Giz'a aruncã spre elu privirile sale amoróse, era Augustu cotiã pe ulitiór'a cea strimta. Atunci Giz'a fugiã in gradina si inamoratii se intimpinãu la gardu, lunga cototielu celu de pui, nu departe de balt'a incungurata de piparc'a brósceloru. . . . Si ei petreceau in preschimbare de dulci vorbe, . . . si fericirea loru nu cunoscea culme si margini.

Acum'a o hotarire statornica domniã fara margini peste sufletulu lui Augustu: sã faca unu pasiu barbatescu, o serenada nocturna, sã declare Gizei anoru, si sã si-o petiésca de sociã. . . . Eroii nu se inspaimenta de nimicu!

Dupa-ce Spulberu sondã impregiurimea si aflã, cumcã nu este nimicu de absoluta pericolositate in apropiare, elu intonã unu cantecu de amoru.

Poesi'a cantata erã improvisata de junele amoresu in trei nopti de véra; era ari'a erã o viua reflectare a sentimentelora spulberate.

Augustu cantã intr'unu tonu petrandictoriu si sonoru — casi acell'a datu de unu forestu indesatu in anim'a unui trunchiu uscatu si cuprinsu in viua miscare.

Motannu de pe acoperisiu, in ductu cu o alta fiintia, cantã unu versu nepriceputu; era acell'a alu lui Spulberu, precum l'amu culesu de pe undele beltii, erã urmatoriulu:

(*Audiu. Pianissimo.*) Ah, Giza, Gizalica!

(*Piano.*) Fiintia scrafica!

(*Forte.*) Ah, Giza, Gizaléuca!

(*Robusto.*) Fiintia angeréuca.

Bim — bam didiram;

Bim — bam didiram!

(*Piano finale.*) Bim, bam, — di-di-ram; dam,-dam!

(*Aria solo. Religioso.*)

Tu angeru scrafisticu!

In nopti cu te adoru,

Si-ti canta o serenada,

Oh! piina de amoru!

D'in ochii tei se vérsa

O mare de lumina,

Si buzele-ti se scaldã

In radia scrafina.

Iubescu-me sa mine dar';

Nu lasa-me sa peru amaru! . . .

Se rupe o córda dela ghtaru. Augustu regusiesce, incependu a tasi. Usi'a de sub balconu se deschide, si formele unei femei se aréta in facie cu Spulberu. . . . Este Giz'a! In nopti tôte vacile sunt negre; astfelu d'in aretarea Gizei nu strabatea in ochi decâtu foculu ochiloru ei si figur'a sa angeréuca. Ea nu erã inalta, dar' mladitã—casi cód'a unei cucurbete domnesci.

Pe unu momentu cavalerulu noptii stete petrunsu de fericirea momentului.

„Ah! domnulu meu!” — siopti Giz'a intr'unu tonu móle ca cé'a topita.

„Giza! angeru, ori demonu, ce esci! — esclamá Spulberu prindendu man'a iubitei sale. — Me iubesci tu pre mine!?! — ori me dau préda celei mai scarnave periri!”

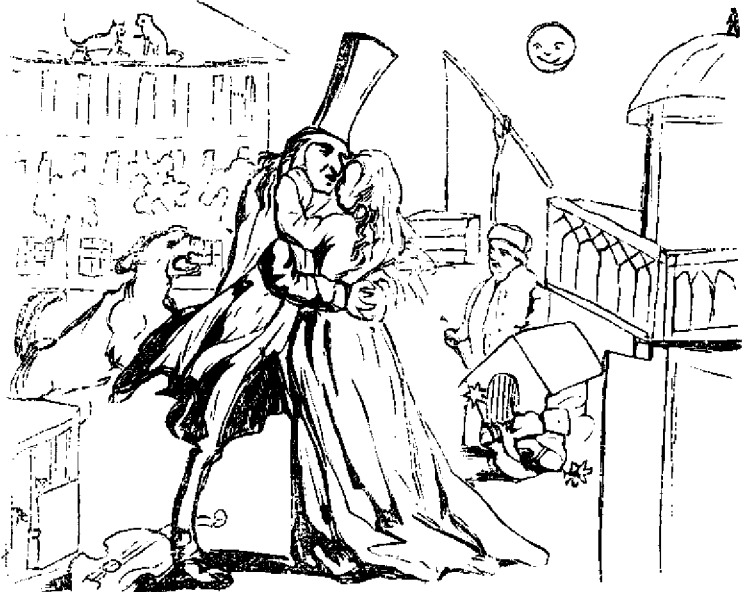
Ochii se intalnira; animele intielesera tainuita loru ardere. Dreptu respunsu, Giz'a se aruncã in bratioc cavalerului seu. . . . Augustu strinse pre gingasi'a fiintia cu infocare la sinulu ardietoriu. . . . Buze pe buze, pepta pe peptu; anima lunga anima. . . . Momentulu nu se póte deserie! . . . Dar' ah! elu fu scurtu!

O idea inspaimentátoria strabatã fiintia Gizei. . . . Ea tresari d'in dulcea visatoria si, asemenea unei ciosco inspaimentate, impinse pre Augustu dela sine.

„Fugi! scapa!” — grai ea in tonu tremaratoriu. — „Ce va dice taic'a? — ce va dice Ilustritatea Sa? — Ce voru dice ei, d'eca te voru aflã aici!?”

Spulberu inse, intr'acestu momentu, se sentia mai puternicu decâtu unu leu si mai vitézu decâtu unu curcanu.

„Giza! angerulu vietii mele! — grai elu transportatu intr'o lume ideala. — Nu tremurã. Tu esci a mea pe veci! . . . Cu armele in mana te voiu cascigã. . . me voiu luptã pentru tine. . . .”

Intr'acestu momentu unu cane, mare câtu unu vitielu, aparû in usî'a, pre care Giz'a a fostu lasatu-o deschisa. Canesc'a lui vóce desceptâ pre parchi'a inamorata d'in visarea sa fericitória.

Canele se repedi spre Spulberu. Spulberu si-luâ ghi-tar'a si fara sa aiba vreme a dice unu „radio!“ iubitei sale, se repedi spre gardu. Giz'a, fara sa aiba vreme a stinge man'a iubitelui seu, se repedi spre usî'a. . . . Voiniculu sarî gardulu; dar' bastonulu lui remane in gradina si o bucata d'in mantea in gur'a flocatului cane.

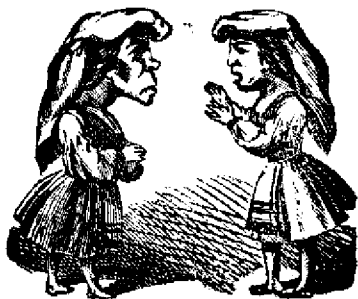
Intr'acestu momentu se dechise o alta usî'a, si chiamatu de latratorós'a declamatîune, Csehfy intrâ in gradina. . . Elu nu potû sa aflo decâtu: unu barbatu, ce sarî gardulu, — unu bastonu lunga fontana, — si o bucata de mantea in gur'a lui „Tisza“.

Ah! ce grosave presentîri cuprinsera sufletulu seu intr'acestu momentu! ? . . .

„Suntemu perduti!“ — grai elu. . . . Era pelari'a, redicata de peri, ii cadit d'in capu.

(Va urmâ.)

TRENC'A SI FLENC'A.

T. Bata-lu pecatele lui, câ mare superare a facutu soldatulu cu sabi'a la balulu datu in 11 fauru in Agnit'a.

F. Cumu se póte acést'a, si cui s'a intemplantu acést'a primesdi'a?

T. Tu inca te ocupi purînu cu politic'a. In Agnit'a s'a datu unu balu in favórea si folosulu fondului protopopescu, si intre publiculu jucausiu s'a amestecatu spre ajungerea nobilului scopu representanti d'in tóte conditiunile pen. e. slujnice si slujnicari, soldati cu si fara stele si cu sabii, d'intre cari unulu a spintecatu hain'a de balu a reginei balului, spre cea mai mare dauna a fondului popescu. . . .

F. Dara regin'a remasu-a ne-vatemata?

T. Asiâ credu, câ-ci si dupa primesdi'a aceea a mai jocalu.

F. Poti-mi spune rogu-te, câ câtu venitu a adusu acestu balu datu spre scopu filantropicu?

T. Ti potu spune, câ am vediutu venitulu, tãmanu candu l'a bagatu epitropi'a protopopésca in lad'a protopresviterale, lunga capitalulu primejditu, pr'in cinstitulu nostru slaninariu, si facitulu venitului subtractis subtrahendis erá neto, cu 15 fiorini mai pucînu, decâtu venitulu de intrare dela balulu reuniunei d'in Mediasiu. Scii acum'a câtu face acestu venitu? —

F. No vedi acum'a facemu progrese gigantice. — Mi place si mie.

Proprietariu, editoriu si redactoru diriginte: **Mircea B. Stãnescu.** — Girante respundietoriu si corectore: **Basîliu Petricu.**
Colaboratoru internu: **Ioanu Slaviciu Borlescu.**

P U B L I C A T I U N I.

Anunciu.

Dlu artistu romanu I. D. Ionescu, dupa serbatorile sfinteloru Pascei, va intreprinde o caletoria dela Lugosiu pr'in Caransebesiu, Bogsî'a-montana, Oravitî'a, Baseric'a-Alba la Temisîór'a. Redactiunea.

TAND'A SI MAND'A

T. Audi, frate Manda, acum'a nu-e bine!

M. Ce-e? pentru numele Domnului!

T. *Daco-romani* si-au pusu petiorulu si 'n congregatiunea comitatensa dela Dev'a.

M. Trenc'a flenc'a si nemic'a! — Devaniloru cu multu mai tare li place liniscea si somnulu, decâtu sa nu vedu, câ tu glumesci.

T. Ba! nu-e gluma frate. Este celu mai ingrodietoriu adeveru! Unu anamitu domnistoru, de domnia surcalâu, cu numele Macoveiu cavaleru de Macrisiu, omu nobilu de sange si cu aristocratica invetiatura, a facutu descoperiri mari si grele cu privire la romani. Cu pucîne vorbe: treb'a nu sta bine!

M. Ei, bine! — Apoi ce-au disu romanii invinovatiti cu inalta tradare?

T. Ce-au disu? Nemicu n'au disu; n'au cutesatu sa dica, d'in ce se vedesce, câ ei sunt vinovatii, — altfelu ar trebui sa credemu, câ acelu minunatu cavaleru s'a spariatu de umbr'a urechiloru sale. Totu ce romanii au respunsu, a fostu unu murmuru reactionariu.

M. Mãa, baga bine de sãma! Romanii n'au respunsu, pentru-cã priviau pre numitulu geniu de multu mai prostu, decâtu ca sa-lu fi aflatu demnu de respunsu.

T. Ferésca Ddieu! Cavalerulu de Macrisiu este o capacitate parlamentara recunoscuta. Audîndu elu murmurulu romaniloru, plinu de indignatiune patriotica a strigatu: „*Dãca nu vi place; mergeti la Bucuresci!*“

M. Vai Dòmne! chiar asiâ sa fia disu? . . Apoi nu au disu romanii, cumcã ei nu voru merge.

T. Nu, n'au disu nemicu: d'in ce se vedesce, câ ei ar merge *bucuros* la Bucuresci!

M. Atuncea nu-e bine! . . Dar sa-ti spunu un'a: si insu-si cavalerulu de Macrisiu este unu tradatoru. Elu este unulu d'intre acei'a, cari facu, ca romaniloru sa nu li placa aici; apoi totu elu li arãta si calca, pe care au sa pornésca. . .

T. Dreptu ai: elu este unu *agitatoru daco-romanu!*

Tóc'a Redactiunei si Administratiunei.

Dlul D. M. A. in Skalitx: Priimim cu bucuria, ce este banu; si bunu ni-ai tramisu. Cãtu de graba ai sa asepti epistóla partecularia dela noi.

Dlul P. Ch. in G. — Ti multiamim pentru anecdotele populare. Te rogãmu continua. O anecdota populara a-dese contine mai multu spiritu decâtu 100 de atele nascocite de minti corcite.

Dlul A. C. in Pest'a: Resalutare; era pentru complimentulu facutu priimesce multumirile nostre! Abonamentulu e inregistratu.

Dlul A. Popovicu in Nicolintiu: Pretiulu foiu lu poteti vedè d'in fruntariulu ei, dupa care cei 3. fi. tramis de DTA pentru unu triluniu sunt pre multi, era pentru unu semestru pre pucîni; binevoiesce a dispune, câ-ci noi te-amu inregistratu, conformu cererei, dela 1. lui Aprile. In viitoria tramite banii pre adres'a proprietariulu foiu;

Dlul N. C. in T. (Bucovin'a): Abonamentulu inregistratu, — „Calendarulu Babeloru“ ti s'au tramisu. Dar ceremu o propaganda óre-care pr'intre romanii d'in patri'a lui Stefanu celu Mare; ne intelegi?!

Anunciu.

Cu ocasiunea sinodului diecesanu se voru tienè in Aradu dóue pelegeri populare.

Redactiunea.